

קטע מפרוטוקול המישפט של מיזרחי נגד "הארץ" אדם בנשם נפמה

בשבוע השלישי של מישפטיה הדיבה הגדול של בצלאל מיזרחי נגד "הארץ" ובתנאי אבי ודניאל ("העולם הזה" 2128), הופיעה על הכמה אישיות מיוחדת במינה, שהפכה חשימה כוכב המישפט. מיכה רוקנשטיין, המכונה "פפה", הוא עבריון בעל ששיעשרה הרשעות קודמות, המרצה עתה עונש מאסר של שש שנים בכלא, בעונן ניסיון לסחוט מיליון לירות מבצלאל מיזרחי. הוא נתפס במארב אחריו שבצלאל מיזרחי התלונן עליו במישפטה. שוחתיו של פפה עם מיזרחי הוקלטו על ידי המישפטה בהסכמת מיזרחי. רוקנשטיין הציג בהן את עצמו כקצין מישפטה אלמוני, המוכן להעלים תיק נגד מיזרחי ולמנוע את חטיפת בנו.

פפה, שחרחר ונמנך קומה, הובל לאולם בית המישפט כשהוא כפוף, ונתגזה על דוכן העדים כנציגו של פולקור ישראלי בעל מושגים, לשון ודפוסייהתנחנות מיוחדים במינם המעניקים לעדותו עניין מיוחד, אף מעבר להשיבותה לגבי המישפט עצמו.

רוקנשטיין נחקר חיפזות על ידי פרקליט ההגנה, שהזמין אותו (שלמה ליבליך), פרקליטי התובע (רם כספי וגבריאל כהן) והשופטת (שוהמית ורנשטיין).

מפאת קוצר המקום ניתן לתת להזן רק כמה קטעים מעדותו, תוך ניסיון מירבי לשמור על האובייקטיביות:

מאיפה אני יודע? אני לא מכיר אותו! ליבליך: בוא נחלק את העדות שלך לשניים. למה לנו להתעצבן? קודם כל — אם אמרת, אחר כך תגיד שזה כל שקר, ולא היו דברים מעולם, אבל השאלה אם אמרת או לא, על זה יש הרבה עדים, וחבל שתאמר שלא אמרת, כשאפשר להור כיח לחלוטין אם אמרת.

פפה: איך אפשר להוכיח?

ליבליך: יש שוטרים. אתמול הופיע פה שוטר...

פפה: מה זה שוטר? אני אומר שאני לא אמרתי, מה זה שוטרים? זה לא בן אדם, שוטר?

השופטת: השאלה היא אם אתה אמי

נס אמרת את זה.

פפה: כבוד השופטת, אני רוצה פת לומר, הזכירו שאני הייתי בוועדת שימרון, והייתי בוועדת בוכנר, ולא ראיתי את ה

וועדות האלה ואת האנשים האלה, ובחיים לא דיברתי בכלל עם הסוג של האנשים האלה, או הכל זה שקר, והיו כתבות בי

העולם הזה, והם לא אמיתיים, או אני רוצה שיאפשרו לי להסביר בדיוק מה שקרה.

אני, אולמרט קרא לי, ואני הייתי במצב לא טוב בבית הספר, העבירו אותי, היה מרד בבארישבע, והיה בלגן, הייתי בשטח ושם קרה איזה אקסידנט, או אני ביקשתי מחבר שיכתוב מיכתב לאולמרט, שאני מבקש שיעביר אחתי משטח, כי זה לא טוב בשבילי, או אולמרט קפץ, הזמין אותי

לישם והתחיל לבלבל לי את המוח.

אני הייתי לחוק, היה איכפת לי מיזרחי, לא מיזרחי, העיקר שאני אלך משם. אולי מרט אמר לי תגיד ככה, אמרתי ככה; תגיד ככה, אמרתי ככה, אמרתי, אני לא מכיר הבן אדם, ואני לא יודע מי זה הבן אדם, ואני לא יודע מי זה הבן אדם, ואני באמת מצטער שאולי גרמתי לו נזק, שאני סתם זרקתי את הדברים האלה, אבל לי לא הייתה כל ברירה, אני הייתי חייב לעשות את זה. אם אני לא הייתי זורק את זה, או היה סכנה לחיים שלי.

לי קרה דברים מסויימים, שאני לא ידעתי מאיפה זה בא, ולקחו את בצלאל, אני יודע, עשו אותו איזה בן אדם שלא קיים בכלל, או התחלתי אני לחשוב כל מיני מהשבות, ובסוף ראיתי שטעיתי, ש' הבן אדם הזה לא היה לי ממנו אף פעם שום דבר רע, אף פעם לא היה לי איתו קשר; אני לא מכיר את הבן אדם הזה, והיה איזה בנות, ואני עכשיו רוצה לומר את האמת, אני נשבעתי.

השופטת: אולי גם עכשיו אתה מפי

חד ממנו?

פפה: אני לא מפחד! אם הייתי מפי

חד, לא הייתי הולך לחטוף ממנו מיליון לירות! מה זה מפחד? איך אני מפחד, אני הולך לעשות לו חטיפה, ואני מפחד ממנו? מהו שאני מפחד ממנו?

ליבליך: אתה אומר עכשיו שכאשר אתה פנית לאולמרט, הוציאו ממך דברים שאולמרט ביקש ממך להגיד, ומה שאמרת זה הכל לא אמת, נכון? אתה הייתי או תחת לחץ של שאטה, מה היה בשאטה?

פפה: הייתי פצוע, והיה לי חום, ר

הייתי תפור, ובלגן היה איתי, או עשיתי כל מה שעשיתי, כי לא תיארת לי שזה יגיע פעם לבית המישפט, אני לא ידעתי שזה יגיע. עכשיו זה מגיע, אני רוצה לומר את האמת, בשביל מה שבן אדם חף מפשע ייפגע?

אני, קרו לי כמה מיקרים פה בתיק

סיפורים האחרים — העד הזה נשלח, לפי הוראת היועץ המישפטי לממשלה, למכונת האמת, ואכן מכונת האמת קבעה שהוא לא אמר את האמת, והוא סיפר שקרים.

פפה: זה נכון, אני הייתי שלוש פע

מים במכונת האמת.

"זה לא תיארוני!"

השופטת: עכשיו אתה יכול לדעת מה נכון ומה לא נכון. עובדה שחתמת על זה, זה נכון. חתמת. עכשיו מה נכון ומה לא נכון?

פפה: כבוד השופטת, קרו מיקרים ש

אנשים חתמו על דברים מסויימים, והת

פפה: למה שאני ישרו לי את הגב, אני יודע? נתנו לי עם העונים, אני ב' קיצור, אני לא מכיר את האדם הזה. השופטת: למה ביכלל עשית את ה' דבר הזה איתו? למה פנית אליו עם כל ההצעה הזאת?

פפה: אני יודע? אינפורמציה הייתה עליו, או הוא נפל קורבן, אבל אני לא מכיר אותו, ולא יודע מיהו, ולא יודע עליו שום דבר. זה אני אומר, את האמת וכל האמת.

השופטת: למה בחרת אותו בתור קורבן?

פפה: אני בחרתי הרבה קורבנות, גם קודם בעבר שלי, או גם כן אפשר לשאול אותי את השאלה הזאת. נפלתי, למה אומר

(חקירה ראשית של פרקליט ה' נתבעים, שלמה ליבליך): דיברת עם השוטרים מיד בתחלה, ואמרת להם... השופטת: דיברת איתם? דיברת עם השוטרים, אלה שתפסו אותך?

פפה: כבוד השופטת, אני לא יכולתי לדבר עם השוטרים, היות והצלעות שלי היו שבורות מהכתות של העונים שקיבלתי!

השופטת: לא דיברת כלום?

פפה: אני לא זכור לי, אם אמרתי דבר מה, אני אניד שאמרתי, אם לא אמרתי, אני אניד שלא אמרתי.

השופטת: תגיד לי, על מי אתה כועס היום?

פפה: על מי אני כועס?

השופטת: כן.

פפה: על מי אני יכול לכעוס? אם אני אכעס על מישהו, זה יכול לעזור לי? אני עונה, אני טבעי ככה.

השופטת: טבעית אתה ככה?

פפה: כן.

"אתה יודע לקרוא?"

ליבליך: אתה נחת באותו לילה עדות במישפטה, אמרת מה שיש לך להגיד, אני אראה לך לרגע.

השופטת: אתה יודע לקרוא?

פפה: אם אני יודע לקרוא? כן!

ליבליך: אתה אמרת ככה...

פפה: זה שקר! לא היו דברים כאלה בחיים! ואני אמרתי את זה בזמן שנת פסתי, והיו לי עצבים שנפתחו, אין אמת בזה!

השופטת: איזה דברים? אני עוד לא יודעת!

פפה: כל הדברים האלה, שהיה לי איתו (עם בצלאל מיזרחי) עסקים, זה בן אדם אני לא מכיר אותו בכלל, בחיים שלי לא ראיתי אותו!

השופטת: לא היה לך אף פעם עסקים איתו?

פפה: אף פעם לא היה לי עסקים איתו, לא עם התברים שלו ולא איתו, ואם אני אראה אותו עכשיו, אני לא אוהה אותו.

השופטת: מה אתה אמרת עליו? מה אתה אמרת שלא נכון?

פפה: כתוב כך: "אני באתי לבצלאל כתוצאה ממיספר עסקים קודמים שהיה לי איתו, הרגשתי את עצמי מקופח על-ידו כתוצאה ממיספר עבודות שביצעתי עבורו, ולא קיבלתי מה שמגיע לי, או שלפחות מה שאני חושב שמגיע לי. יש לי אפשרות להוכיח אמיתות דברי, וכך אני אעשה בבית המישפט."

השופטת: או זה, הכל לא נכון?

פפה: שום דבר לא נכון!

השופטת: למה אמרת את זה?

פפה: אני לא יודע למה אמרתי את זה. אמרתי את זה, באותו רגע הייתי מבולבל, אני יודע; שברו עלי את הכתים של העונים ואמרתי: אני אנוקם בבצלאל הזה, ביגללו דפקו לי עם העונים על הגב ועל החוש. הייתי כולי מנופה. אמרתי: נדפוק אותו קצת לבלגן, אני יודע? או זהו, זה הכל.

השופטת: למה רציית לנקום בו?

עד מיכה ("פפה") רוקנשטיין

„אף פעם לא הודיתי“

עוררו אחר כך וראו שזה לא זה. לי יש הסבר מסוים בנוגע להקלטות ובנוגע ל' הכל, ואני אסביר את זה בבית המישפט.

השופטת: אם יש צורך, ואם ישאלו אותך.

פפה: כן, אם ישאלו, לא ישאלו, לא אגיד.

ליבליך: כאשר תפסו אותך, עוד מיד, עוד לפני שנפצעת ולפני דבר כלשהו, אתה אמרת „למה אתם מתעסקים איתי, תתעסקו איתו, הוא גנב יותר גדול ממני.“

אמרת דברים כאלה? אחר כך תגיד אם זה נכון.

פפה: לא.

ליבליך: לא אמרת?

פפה: לא. אני לא יודע אם הוא גנב.

רים שיש לו כסף, אני יודע למה? אין לי מושג ממנו, לא יודע שום דבר.

ליבליך: כנראה אני אבקש להגיש את העדות שלך במישפטה ולהכריז אותו כעד עוין, כלי שאוכל לחקור אותו חקירה נגדית.

כספי: אין לי התנגדות שחברי יחקור בחקירה נגדית. אנחנו הרי מעוניינים באמת פה, שיחקור בחקירה נגדית.

אני רק רוצה שתברי — על-מנת שה' תמונה תהיה שלמה גם בבית המישפט וגם לאלה שעוקבים אחרי המישפט הזה — אני אחרי הדיון אתמול, וחברי יודע כי צילצלתי אליו אתמול בלילה הביתה, שור חחתי עם פרקליטות המדינה.

הסיפורים האלה שנחקרים כאן, וגם ה'